

1. Klasse: Fodtøi af Læder i Forbindelse med alle vævede Stoffer, saasom Silke, Fløil, Brunel og lignende samt Fodtøi af finere farvede Skindsorter 3 Kr. pr. Pbd.
2. Klasse: Fodtøi af Gede- og Kalvestind, Hestelæder samt lignende Læderforter 2 Kr. pr. Pbd.
3. Klasse: Fodtøi af grovere og stærkere Læderforter, saasom Fedt- og Fahlæder og af Læder i samme Kvalitet og Styrke..... 1 Kr. pr. Pbd.

Sammenligner man nu disse Ansættelser med Lovforslagets Forhøielse paa $3\frac{1}{3}$ Dre pr. Pbd. Læderfodtøi, vil man se, hvor utilstrækkelig denne Forhøielse maa forekomme Forslagsstillerne. Det kjøbenhavnske Stomagerlaug har som Told paa alt Læderfodtøi foreslaaet 1 Kr. 35 Dre pr. Pbd.; denne Ansættelse er den, som var gjældende, før Toldloven af 4de Juli 1863 traadte i Kraft.

Paa lignende Maade som vi her have døet ved Gandsker og Fodtøi, kunde vi nu gaa alle Lovforslagets Positioner igennem, forsaavidt de angaa Industri og Haandværk, men dette vil dog formentlig ikke være nødvendigt. De Anskuelsen, som her komme til Orde, grunde sig væsentlig paa de Udtalelser fra de vedkommende Fag og Fabriker, som fremsendes med denne Skrivelse, og det vil derfor kunne være tilstrækkeligt varmt at anbefale disse Udtalelser til Rigsdagens velvillige Undersøgelse og Prøvelse, idet vi dog tro det rigtigt her endnu at berøre den Gruppe Positioner, der er samlet under Overtitlen Metaller.

Det er allerede tidligere berørt, at der formentlig vil være nogle Gjenstande, som burde flyttes fra Position 101 over i 100, d. v. s. som burde gøres toldfri; herved skulle vi dog ikke døe, idet det her gjælder om at henlede Opmærksomheden paa, om ikke Tolden for en stor Del Gjenstande af værdige Metaller, herunder Maskiner, maa siges at være sat for laut. I saa Henseende er der nemlig fuldstændig Enighed mellem Smedelaugene i Aarhus samt Københavns Smede, Maskinfabrikanten v. Eign. paa den ene Side og Københavns Metalvarefabrikanten (o: Blikkenslagere, Sjørtlere, Pletterere, Elektropletfabrikanten osv.) paa den anden Side. Forinden vi gaa ind paa nærmere at omhandle de Nisser, som de nævnte Haandværksgrupper have fremsat, skulle vi imidlertid gjøre Nede for de allerede ovenfor antydede Begrændsninger i den eventuelle Toldfrihed paa visse Metalgjenstande, som ere fremstillede som ønskelige. Det dreier sig om Kobberplader samt Zernplader forsynede med Huller. Hvad de Første angaar, da er her fuldstændig Enighed mellem Frederiksværks Kobberværk og Landets Kobbersmede. Indtræder Toldfriheden, vil det Førstnævnte formentlig have Rønskelighed ved at bestaa, og de Sidstnævnte, der i det Hele sætte Pris paa at have et Kobberværfværk her i Landet, ville bl. A. ikke direkte kunne benytte gammelt Kobber som Betalingsmiddel for de Kobberplader, de maa købe. Modstanden mod den her omhandlede Toldfrihed støttes ogsaa af Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri, der yderligere, hvis der indtræder Toldfrihed paa Zernplader forsynede med Huller, udtaler, at Udsørelsen af alle større Zernarbejder, der stfer paa Grundlag af Pladejernskonstruktioner, saasom Broarbejder, Cisterner, Beholdere etc., ja endog Dampkedler, vil blive saa godt som umuliggjort her i Landet, idet disse Arbejder da ville blive udførte ved selve Zernværkerne i Ulandet. Københavns Smede etc. ere enige heri. De ønske alt høiet eller med Huller forsynet Raamateriale, alt til Skibs-, Hus- og Brobygning hørende og med Huller forsynet T-, Vinkel- eller andet Façonstangjern, Zernbjæsker etc. overført til Løbe-Nr. 101, saaledes at det kommer til at svare 2 Dre pr. Pbd. i Told.

Landets Smede og Metalvarefabrikanten ønske i det Hele taget en gennemgaaende Omredaktion af Løbe-Nr. 101, 102, 103 og 104. De kjøbenhavnske Smede ønske saaledes t. Ex. alt finere Støbegods af Zern, hvorved ingen videre Forarbeidning er nødvendig, selv om det er forzinket, fortinnet, forgylt eller bronceret overført fra Løbe-Nr. 101 til 103, samt en stor Del af de Gjenstande, der nu høre under Løbe-Nr. 103, og da navnlig saadanne, med hvis Forarbeidning den største Del af Landets Smede og Metalarbejdere ere beskæftigede (f. Ex. Laase, Dørrigler, Hængsler, Krammer, Dyrer, Værktøier, blankt Blitarbejde osv.) overført til Løbe-Nr. 104 med en Told af 15 Dre pr. Pbd. Smedelaugene i Aarhus gaar endnu betydelig videre. Den fra dette foreliggende Udtalelse gaar ud paa, at Tolden paa Laase bør sættes til 50 Dre pr. Pbd., paa alle Arter Opsats-Hængsler til 25 Dre pr. Pbd. og paa sammenfilede Hængsler til 40 Dre pr. Pbd., at Tolden for de under Løbe-Nr. 103 hørende Gjenstande af Zern og Staal skal forhøies til 33 Dre pr. Pbd., idet dog Decimal- og Balancevægte skulle ansættes til 35 Dre pr. Pbd., finere Vægte til 40 Dre pr. Pbd., Luffede Bogne til 100 Kr. pr. Stk. og andre Bogne til 60 Kr. I Overensstemmelse hermed forlange Københavns Metalvarefabrikanten, at Tolden paa støbte, afdreiede, affilede, trykkede eller preskede Metalgjenstande, der ikke ere overtrukne med et øgte eller andet Metal, istedetfor at ned-sættes fra 8 Stk. til 12 Dre pr. Pbd. skal forhøies til 20 Dre, og at ciseleerede, graverede, facette-